

[Knud Hertling.]

vi ville gøre Grønland en god tjeneste ved at have dyrket disse spørgsmål på en god og grundig måde.

Valget her i Danmark skal jeg ikke kommentere, selv om det kunne være meget fristende, men forskellige kommentarer i pressen i forbindelse med valgene i Grønland giver mig anledning til at sige et par ord.

Valget i Sydgrønland, hvor min hidtidige kollega, hr. Rosing, jo fik en meget, meget fin sejr — og det kan jeg kun lykønske ham med — har fået pressen til at fortolke denne sejr på forskellig måde. Man har bl. a. fortolket den på den måde, at de grønlandske vælgere har sagt nej til ligeløn, og at de grønlandske vælgere har sagt nej til indførelse af direkte skatter i Grønland.

Jeg synes, det er lidt farligt at kommentere valget på den måde. Vi må huske på, at valgene i Grønland er personlige valg, og at der kan være mange andre faktorer, der spiller ind. I og for sig kunne man jo i forbindelse med mit valg og genvalg i min kreds — hvor jeg for så vidt kan hævde jeg har fået 100 pct. tilslutning fra vælgerne — påstå, at vælgerne i Grønland har godkendt indførelse af direkte skatter, idet jeg er tilhænger af, at vi i Grønland indfører direkte skatter.

Skal vi i Grønland prøve på at bygge et kommunalt selvstyre op, er vi selvfølgelig nødt til at give kommunerne midler, og dér er det rigtigt, at den grønlandske befolkning, de, der bor i selve kommunen, må være interesseret i at udbygge dette selvstyre på den måde, at de selv er med til at betale det.

Valget i Grønland har været interessant på mange måder, men jeg skal nøjes med disse bemærkninger.

Det er med meget stor beklagelse, jeg har måttet konstatere, at min ringe person er blevet inddraget i forskellige udtalelser i forbindelse med udvalgsnedsættelser her i folketinget. Jeg vil gerne for ikke at

medvirke til mytedannelser sige et par ord om dette.

Jeg har personlig været meget glad for den suppleantplads i Nordisk Råd, jeg fik fra venstre sidste år, en suppleantplads, som jeg mener var til gavn for Grønland og selvfølgelig for mig selv, idet vi i Grønland på den måde fik mulighed for at følge med i det nordiske samarbejde — jeg fik bl. a. materiale fra Nordisk Råd, som jeg kunne studere; der behandles jo i Nordisk Råd mange sager, der har interesse for Grønland, fiskerispørgsmål, fiskerigrænsespørgsmål, det kulturelle samarbejde o. s. v. Alt det har gjort, at jeg har været stærkt interesseret i at beholde denne suppleantplads, og da venstres formand, hr. Poul Hartling, henvendte sig til mig på ny, opnåedes der enighed om, at vi denne gang kunne danne valgforbund, for at jeg kunne beholde denne suppleantplads. Tilbud fra anden side har jeg ikke modtaget.

Men beklageligvis har jeg måttet bryde dette løfte, og det er ikke rart at måtte bryde sine løfter; ganske vist er det ikke noget, der er helt ukendt inden for det politiske liv, men det er som sagt aldrig rart at gøre det.

Man har villet fortolke dette brud på den måde, at jeg er blevet udsat for trusler fra hr. Per Hækkerups side og har været udsat for stærk pression. Jeg vil gerne fra denne talerstol sige, at dette er der overhovedet ikke tale om. Jeg har ikke været udsat for nogen form for trusler — en pression kan man jo altid fortolke på forskellig måde, stærk eller svag. Vi har talt om tingene sammen, og fra hr. Per Hækkerups side har der overhovedet ikke været tale om at true mig til at gå fra det nævnte løfte.

Men for mig har det været meget afgørende, at jeg lige fra begyndelsen har haft det princip, at vi i Grønlandssager skal have så bred rygdækning som muligt her i salen, når det drejer sig om udgift-